

Havlíček, Jakub

Zemřel "totální realista" Egon Bondy

Sacra. 2007, vol. 5, iss. 1, pp. 92-93

ISSN 1214-5351 (print); ISSN 2336-4483 (online)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/118437>

Access Date: 28. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Už bych chtěl jen podotknout, že pokud vás některé z témat, která pro příležitost studentské konference byla zpracována, zaujala, pak by vás mohlo potěšit, že první tři umístěné práce budou, doufejme, otištěny v následujících číslech časopisu *Sacra*. Protože ostatní příspěvky zůstávají pouze v rukou autorů, v případě zájmu doporučuji obrátit se přímo na ně.

Nezbývá tedy než popřát výhercům úspěch i v druhém a závěrečném kole soutěže, které brzy proběhne v Telči (9.–11.5.2007) a zúčastní se jej i studenti z ostatních ústavů pěstujících religionistiku v České republice a na Slovensku. Snad se tam snahám účastníků dostane větší pozornosti i z řad ostatních studentů.

Zemřel „totální realista“ Egon Bondy

Jakub Havlíček, FF MU, Ústav religionistiky

9. dubna 2007 zemřel ve věku 77 let v Bratislavě doktor filosofie Egon Bondy, legendární postava československého undergroundu a člověk, který – řečeno s jistou mírou nadsázky – přivedl autora těchto řádků ke studiu religionistiky. Někteří si na Bondyho možná vzpomenou jako na literární postavu z Hrabalova *Něžného barbara*, kterého ve stejnojmenném filmu jako vulgarismy nešetřícího filosofa Egona ztvárnil Arnošt Goldflam, či jako na autora *Útěchy z ontologie*.¹ Pro mnohé jistě zůstane autorem textů skupiny Plastic People of the Universe, pro jiné přesvědčeným marxistou, spolupracovníkem Státní tajné bezpečnosti pod krycím jménem „Mao“ anebo surrealistickým básníkem, který neváhal ve své programově „trapné poezii“ „totálním realismem“ zesměšňovat budovatelské skřeky básníků realismu socialistického.

Autora těchto řádků však Bondy² přivedl k hlubšímu zájmu o buddhismus a čínskou filosofii. Když jsem před lety procházel domácí knihovnu, našel jsem tam i útlou monografii *Buddha* z řady „Portréty“ nakladatelství Orbis, vydanou koncem šedesátých let.³ Jejím autorem byl jakýsi Zbyněk Fišer... Četba mne zaujala natolik, že jsem sáhl po Lesném a dalších knihách o buddhismu a náboženstvích Východu, mezi nimiž nechyběl ani překlad Tao-te-fingu *Lao-c': O Ceste Tao a Jej tvorivej energii Te*, který Bondy pořídil spolu s Marinou Čarnogurskou,⁴ a nakonec ani druhý díl *Poznámek k dějinám filosofie*, jenž Egon Bondy věnoval filosofii Číny.⁵ Na Zbyňka Fišera jsem si vzpomněl také při skládání přijímacích zkoušek k bakalářskému studiu religionistiky. Mezi otázkami písemného testu byla i jedna, která zjišťovala, zda uchazeči o studium znají občanské jméno Egona Bondyho, který si tento pseudonym zvolil na počátku své básnické kariéry jako vyjádření protestu proti antisemitismu.

¹ Egon Bondy, *Útěcha z Ontologie: substanční a nesubstanční model v ontologii*, Praha: Academia 1967 (druhé revidované vydání Praha: DharmaGaia 1999).

² Rozsáhlejší seznam publikací Egona Bondyho, který vypracoval jeho dlouholetý přítel Milan Machovec lze nalézt na <http://libpro.cts.cuni.cz/bibl_bondy_egon.pdf>.

³ Zbyněk Fišer, *Buddha*, Praha: Orbis 1968.

⁴ Marina Čarnogurská – Egon Bondy (překl.), *Lao-c': O Ceste Tao a Jej tvorivej energii Te*, Bratislava: Hevi 1993.

⁵ Egon Bondy, *Poznámky k dějinám filosofie (2.)*. Čínská filosofie, Praha: Vokno 1993.

Výčet svých vzpomínek na Egona Bondyho musím ovšem uzavřít zmínkou o jeho neopakovatelném vystoupení v roli zpěváka, či spíše recitátora urbánních šansonů za doprovodu bratislavského Malomestského komorného orchestra Požoň sentimentál, jehož jsem byl svědkem v brněnském klubu Alterna.

Ač rodilý Pražan, zemřel Egon Bondy v bratislavské „emigraci“, kam se uchýlil z nesouhlasu s rozpadem Československa. Podobně jako jeho dva soupeřníci z *Něžného barbara*, Hrabal a Boudník, i Bondy zemřel způsobem nepřirozeným, vzbuzujícím otázky a snad do určité míry symbolickým – na následky popálenin. Osudnou se mu prý stala cigareta, s níž usnul v posteli...

